

Men schrijft in de Tongeren bij V. COLLEÉ, uitgever en eigenaar van dit blad. De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags. Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootte Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement : Drie maal per week : 6 fr. per jaar. Twee - - - - - 5 - - - - - Een - - - - - 4 - - - - - Een blad afzonderlijk 10 centimes. De abonnementen zijn vooraf betaald. Aankondigingen : 15 centimes per drukregel. Reclamen, vonnissen en andere artikelen vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 3 JUNI 1905.

VAN ALLES WAT.

De liberale willen 't volk doen gelooven dat ze nog leven: ze beginnen nu leunen en aarzelen te verzoeken om met de naaststaande kiezers de bovenland te verkrijgen. Over een paar weken was 't algemeene meeting in het land. Natuurlijk hebben zij uitgevalen op pastoors en noemen, ministerie en katholieke partij en gouden bergen beloofd tegen dat zij aan 't roer komen. Maar de Belgen hebben hun dwangbestuur van 1879 en hunne dwaze geldverkeeringen niet vergeeten, daarom hebben zij de liberalen met klank afgestemd. Er zal nog veel water onder de brug loopen voorleer de liberalen nog eens aan het bestuur geraken.

Een gezinsblad schreef onlangs : Indien de liberalen in 1884 afgetuurd werden in België, het was omdat het liberaal gouvernement, geld zoodijk hebbende aan scholen te bouwen, overvorige lasten gelegd had op het volk.

En niet tegenstaande die nieuwe lasten was er in 1882 in de kas van 't land een tekort van 15 miljoen franks, in 1883 een tekort van 16 miljoen, in 1884 een tekort van 18 miljoen, en dan was de maat vol : men zond ze naar de maan.

De katholieken integendeel hebben sedert 1884 de putten gevuld die de liberalen gegraven hadden en nooit hebben ze hunne rekening met tekort moeten sluiten. Sedert 1884 hebben zij een gezamenlijk overschot gehad van 163 miljoen franks.

Dat heet men besturen.

Het is klaarlijkzand, schrijft de socialistische senuiter Picard, dat België thans een tijdperk beleefd van buitengewone vooruitgang in al de vakken der nationale bedrijvigheid, in de kunsten, in de wetenschappen. In de nijverheid zien wij de uitwerksels eener waarlijk merkwuurde en heropbeurende inwendige kracht.

En dan durven liberalen en socialistische bladen vertellen dat het katholiek bestuur het land naar den ondergang leidt ! Citoyen Picard heeft zich echter verklept.

In een lofartikel over de republiek van Guatemala, stipt de *Etoile belge*, als zovoo veel eerbetreffend voor de regering van die republiek, de volgende punten aan :

- De Staat geeft er geene toelagen, aan gelijk welken aereidienst ;
- De kloosters zijn er verboden ;
- De Jezuitten werden er, in 1873, uit het land gejagd ;
- Eindelijk, de priesters mogen er geene sonlaan dragen, tenzij in hunne kerken.

Prachtig, niet waar. Ziedaar het programma dat onze liberalen en socialisten eerst en vooral zouden uitvoeren, indien zij te samen meester moesten worden. Wat de hervormingen en volkswetten betreft, die zouden voor goed in 't dak zitten, want daarop — zegde gezet Destree in de Kamer — zouden liberalen en socialisten niet overeenkomen.

Ziedaar, werklieden, landbouwers en kleine burgers, wat wij van den roodblauwen « blok » te verwachten hebt !

Toen men aan gezet Benez vertelde

dat een rijke Amerikaansche, die te Florence verbleef, bij testament drie miljoen heeft bezot aan den graaf van Turijn, die van niets wist, maakte hij de volgende overweging :

Moest zoo iets gebeuren aan onzen vriend Demblon, geheel de Fonds-Prinsestraat, te Luik, woude zijnen eigenblin.

Zoo overtuigd zijn de socialistische hoofden zelve dat de groote basers tegen het kapitalisme niets vuriger verlangen dan zelve miljoenen en kapitalisten te worden, hoe grooter, hoe liever !

God leeft, die alles geeft !

Velen maken zich een valsche gedachte van de tusschenkomst en de macht der heiligen : en maken bijgevolg de gods-vrucht tot de heiligen belachelijk.

Vandaar dat zich veel bijgeloof mengelt in den eradiet der gelukzaligen. 't Bijgeloof groeit meer en meer aan, namante het ware geloof in 's herten vernimert.

Bij de Walen — en 't gebeurt ook bij de Vlamingen, maar zelden — ontmoet men menschen die hunne paaschplicht niet meer vervullen, des Zondags geen mis hooren, en nochtans 's Maandags naar H. Majella gaan, of 's Dinsdags naar H. Antonius !

Hoe zouden die heiligen iets van God kunnen verkrijgen voor zulke gansen, die aandoelend in vijandschap leven met den Gever aller gunsten !

De heiligen hebben immers van zich zelve niets ! Zij zijn maar onze advocaten en voorsprekers !

Daar worden ook menschen gevonden die de middelen verzamelen, door de Kerk hun aangewezen, om hunne kwalen te genezen, hen te beschermen van alle kwaad, hun ten minste leniging te verzoeken in hunne misdaden ! Is de H. Communie niet het Vleesch en het Bloed van den geneesheer aller ziekelijken en kranklieden ?

Wat vernag al ander geneesmiddel als God ! Wie vernag al ander god ! Het gewijd water, het Agnus Dei, de gewijde palm, en meer dergelijke zaken, zijn bekwaam — volgens de leerling der Kerk — door de heiligen, die er zijn over uitgesproken, ons te helpen !

En nochtans zien men soms de dwaasste en zotste dingen gebeuren, de domste middelen gebruiken om maar troost te vinden in 't lijden !

't Kan niet goedgekeurd worden, onder aan leere, op de Hoogzaden behouven geen vleesch te eten, opdat men geen tanplijn meer zou hebben !

Op de Hoogzaden wil de H. Kerk, dat men zich verheuge en verlijde ! Zij neemt alsdan geen vasten of vloek-deriving aan ! en kan niet dan afkerken, dat men op 's dag en een rouwkleed zou aantrekken, te meer daar men den dag te voeren — die men vastdag is, als voorberiding tot het hoogfeest — maar al te dikwijls vleesch eet, omdat men geen twee dagen zonder vleesch kan blijven ! Hoe uitinnig ! Hoe dwaas !

Anderen bidden de H. Apollonia onder de Consecratie ! — En dit is af te keuren ! Jesus is op het atuur neergedaald, met zijne Godheid en Menschheid, omringd van de engelen, die hemmen God, hunnen Schepper, met de diepste ootmoedigheid aanbidde !

En de mensch, in plaats van zich te vereenigen met de hemelsche geesten,

keert zich van zijnen God af, en wendt zich tot het scepel !

O mensch ! aambid jij Hem ook ! Hem, die alles in zijne handen heeft ! Betaamt het de-n Almachtige te verlaten voor den zwakke ?

Wenig stichtend is het nog, menschen te zien in de kerken komen, die hunne schreden rechtstreeks richten naar de beelden of altaren van sommige heiligen en zij grooten niet eens Dengene, die daar woentlijk woont in het tabernakel !

Waar is het geloof van zulke menschen ! In plaats van Jesus zich gunstig te stemmen, en dan naar de heiligen te gaan, handelen zij juist of zij zich eenszins met Jesus bekreunden ! Zij doen gelijk iemand, die in de zaal van een machtig man komt, en hij zijne intrede niet rechtstreeks gaat bij den heer des huizes, maar wel bij den diensthode, die bij geval daar juist is.

God leeft, die alles geeft ! Tenzij Hij bouwde, vruchteloos werken de meeters, timmerlieden !

Tenzij Hij den groen graaf aan het zaad, aan de planten, vruchteloos zwoegt de landhouwer !

Tenzij Hij kracht geve aan de geneesmiddelen, vruchteloos bestudeert de geneesheer de ziekte, vruchteloos heelt hij de woude, vruchteloos gebruikt hij alle middelen !

Tenzij God, de sterke, het huis, de familie, de stad beschutte, vruchteloos werken ondere, politieagenten, gearmden, soldaten !

De Joden stelden hunne hoop alleen op God !

Zij waren overtuigd, dat als zij hem getrouw bleven, zij volstrekt niet te vrezen hadden !

God was voor hen als een bolwerk en eene versterking, 't is te zeggen, een dubbele muur !

Maar als de Joden God verlieten, dan ook verliet God de Joden, en dan aan zich zelve overgelaten, werden zij ongelukkig !

En loo maar zij zich van God verwijderden, hoe meer zij naar het ongelooft gingen, en bijgevolg werden ! en zich plichtig maakten aan alle dwaaslieden en buitenspoeligheden !

En wanneer zij dan in ziekelijken en lijden de valsche profeten raadpleegden, dan of rechten weg niet volgden, dan deed God hun zeggen : Weet dat er nog een God is in Israël ! en omdat zij hem niet herkend heb, zult gij van uwe ziekte sterven !

Zeker ! wij mogen tot de heiligen gaan ! Zij zijn onze voorsprekers bij God ! Edele vergeet wij niet dat zij volstrekt niets door zich zelve hebben, maar alles moeten verkrijgen van God !

God leeft, die alles geeft ! en Hij geeft niets aan den zondaar ! Hij aanhoort den zondaar niet !

Eerst onze hulde Gode gebracht ! eerst Hem aanbieden, loven en danken ! en dan de heiligen gevraagd zich met ons te willen vereenigen om Hem onze noodwendigheden kenbaar te maken en ons ter hulp te snellen !

De internationale lijn

Leuven-Tongeren-Aken. Het ontwerp van het gouvernement heeft eenen grooten stap vortuit gegaan, nu het verleden week in al de afdelingen der Kamer aangenomen werd.

Volgens de *Etoile belge*, heeft de Burgeester van Antwerpen, te samen met den heer Nuyten van Luik, er tegen

gesproken en er tegen gestemd...

Wij begrijpen die handelwijze van M. Van Rijswijk niet, aangezien deze nieuwe lijn zeer voordelig moet zijn voor de stad Antwerpen, immers, zij stelt de haven van Antwerpen rechtstreeks in verbinding met het midden van Duitsland, zoodat hij uit het verloop der bewegingen, dat bij het project gevoegd is.

Was M. Van Rijswijk misschien bang dat die nieuwe lijn het vaderland in gevaar zou brengen. Waarom meer militair zijn dan de krijsgemeente zelve ! Minister Liebaert, ten andere, heeft in de vergaderingen der afdelingscommissie bekeerd heeft dat de nieuwe lijnen geen enkel gevaar opleveren voor de veiligheid des lands, gezien de middelen van snelle vernieling welke overvloedig op deze lijn zullen bestaan. Dat, daarenboven, de brug over de Maas, welke 60 meters boven den waterspiegel zal hangen en met zijne viaducten 2 1/2 kilometers zal hebben, bewaakt is door de twee forten van Pontisse en Barchou.

M. Van Rijswijk heeft zich dat delftig ... verzigt, en de belangen van Antwerpen prijs gegeven aan « ene schlafwag ».

De heer Minister Liebaert heeft zeer wel de noodzakelijkheid en de hoogdringendheid der nieuwe lijn bevestigd, met te zeggen : dat de lijn Leuven-Luik, overlast is. De nieuwe lijn zal vooral dienen voor de groote internationale express-treinen en de goederen treinen, en zal daarenboven gewone hounaltreinen hebben, die het binnenlandsche verkeer ten hoogste zullen vergemakkelijken en versnellen. Dit laatste vooral met het oog op de nijverheidsontwikkeling in 't Zuiden van Limburg en op de aankomende ontginning van 't Limburgsche koolbeken.

De heer minister verklaarde nogmaals dat de lijn Luik-Verviers er ge usins zal door lijden, aangezien het reizigers- en goederenvervoer langs dien kant volkomen zal behouden en zelfs nog uitgebreid worden.

Indien hij het project Mahiels had moeten aannemen, zou de lijn nog veel meer 't gekost hebben.

Immars, het verbluhen der lijn, zoo als dit in Engeland gedaan wordt, maakte hier overvorige werken noodzakelijk, zonder dat dit den reisweg iets verkortte.

Heer Mahiels, ten andere, heeft zelf erkend, dat, gezien de noodzakelijkheid der exploitatie, het onmogelijk is de vallei van den Vester te gebruiken, dewijl ze te eng is. Volgens de berekeningen welke in de burealen van het ministerie van ijzerenwegen gemaakt zijn, zal — in de gewoone omstandigheden van vervoer als vandaan — de reis van Ostende tot Aken, welke thans 5 uren duurt, op 2 uren 55 minuten gemaakt worden. En indien later de electriciteit in toepassing gebracht wordt, zal deze reisduur nog met de helft verminderd worden.

Limburg mag dus de toekomst met gerust gemoed aanblikken. Het heeft lang te klagen gehad en met veel rede, doch aan 's lot komt een einde. En wanneer door heel het land jubelende gezangen zullen ten berm stijgen, ter viering van 's lands 75-jurige Onafhankelijkheid, zal Limburg met dat hoor kunnen instemmen, al was het maar om zijne glansrijke toekomst te begroeten.

GEMEENTERAAD VAN TONGEREN.

Zitting van zaterdag 27 Mei 1905.

Tegenwoordig : M. MEYERS, burgeester, DELBIEVE en MODAVE, schepenen ; DECKERS,

— Er komt geen geld meer, klaagde de oude. 't Haars is al lang op.

— Bah ! Haar man heeft een volle beurs.

— Maar hoe komen wij er aan ? De vrouw knipte met de oogen.

O, gemakkelijk genoeg ! Ik zou wel een middel weten, half zooveel moete en dubbel zooveel geld.

Dubbel zooveel geld ? herhaalde Lenz. Hoe wilt ge dat leveren, Sibylle ?

Op een volmaakt eerlijke manier. Ik zou het ditmaal als belooning krijgen.

Zij burkte naast haar man op den sloopzak en sprak snijfsterend tot hem. Hij lusterde erover twijfelend, dan meer en meer overtuigd en staarde haar eindelijk b'wonderd aan.

— Zier slim ! zei hij, toen ze geinidig had, zeer slim ! Ik zal echter bij zijn als we van hier zijn. Morgen nacht.

— Dan al ?

— Het is de beste gelegenheid, die we kunnen vinden.

— Maar een gewaagde historie ! Het zal de heele polie op ons dak brengen !

De vrouw lachte wot spottend.

— Wat geit ik daarom ? Het is niet de eerste keer, dat wij die voor den gek gehouden hebben. Laat mij maar begaan ; die maak ik wel wat. De detectieve moet nog geboren worden, die slimmer is dan Sibylle Krutzer.

In de eerste namiddagen van donzeldien dag, toen Vernet en Stanhope zich op nieuwen arbeid voorbereiden, verscheen een rijzig, door de zon gebruidt man met grijzen haar, die den overste van de geheime politie, met zijn bij lang sprak. Morrison lusterde aandachtig naar hetgeen de bezoeker te vertellen had, zonder hem met een enkel woord in de rede te vallen.

— Zie zoo ! sprak de vreemdeling, toen hij geinidig had, ik heb u alles verteld wat ik van de zaak weet. Wat ik u van u verlang, mag u ongewoone voorkeuren, ge zult toch moeten toegeven, dat de wederdienst waartoe ik mij verplicht, niet minder ongewoon is.

— Dat is zeker waar ! antwoordde Morrison

JACQUES, SCHAETZEN, VAN ORMELINGEN, VOONCKEN en ZEEGERS, leden.

't Buurtspoorweg Luik-Whitgne-Vallée. — Verlenging van Whitgne-Tongeren.

M. DE BURGEESTER heeft gezegd van een ontwerp van herafslaging een zandig advies uitbrekende over de verlenging, op het grondgebied van Tongeren van den huurtspoorweg Tongeren-Whitgne. Deze verlenging bedraagt 8 kilometers en zal eene som van 500,000 fr. kosten, die zal versmolten worden met het kapitaal der lijn Whitgne-Vallée. Het onderzoek van commode et uconomde wordt heelen gesloten en heeft tot geene opmerkingen aanleiding gegeven.

De raad keurt dit ontwerp van herafslaging goed.

't Maken van vier artisiansche putten. — Brief van den Heer Gouverneur. — Verdrag met M. Peters.

M. DE BURGEESTER heeft gezegd van eenen brief van den Heer Gouverneur, die inlichtingen vraagt over de belangrijkheid en het getal inwoners van Bloir, Mulken, den steenweg van Bilsen, en den Maestrichtsteenweg, waar men besloten had vier artisiansche putten te maken. M. de Gouverneur vraagt of er een middel zou zijn deze wijken met de waterleiding te verbinden. M. Peters, wien advies men gevraagd had, antwoordt dat de nitridingwerken de noodig zullen zijn om deze wijken te bedienen, wier bevolking geschat wordt op 500 inwoners, eene uitgave zal veroorzaken van 20,000 fr. Deze oplossing zou meer waarborgen opleveren dan het maken van putten, daar talrijke ontleding bewijzen dat het drinkwater nitruimend is. M. de Burgeester zet de raad aan de oplossing van den Heer Gouverneur aan te nemen.

De raad keurt dit voorstel goed.

3. Grasperken langs de boulevards. — Verpachting.

De raad keurt deze verpachting goed ; zij heeft 43,85 fr. opgebracht.

4. Politiebus van Maestrichterspoort. — Plan, bestek en last-oefening.

Het plan van het politiebus, dat tegen het huis Froment zal gebouwd worden, wordt aan de leden van den raad voorgeleed.

M. DE BURGEESTER stelt voor dit plan goed te keuren, evenals het bestek en het last-oefening. Hij geeft lezing van een ontwerp van herafslaging in deez zin opgesteld, dat, onder andere zegt, dat men geene andere plaats in de nabijheid der veemarkt kon vinden, dan de vrouw de gelast is met den verkoopdermarkt-briefjes, zich beklaagt, voor de winters van de gurenden van het weer, blongesteld te zijn, en dat men dus voor den markt, dat zij geene schuilplaats heeft, dat het noodig is dat een politiebuis aan den ingang der stad gebouwt zij, dat de stad beschikt over 2,000 fr. opbrengst van den verkoop der materialen van het afgebroken politiebusje, en dat het nieuwe 6,703 fr. zal kosten.

Goedgekeurd.

5. Verwijdering der telefoonputten en plaatsing eener stelling voor telefoonputten op het gemeentehuis.

M. DE BURGEESTER zegt dat ingevolge een onderhoud dat hij gehad heeft met M. Buard, ingeniener der Telephonen te Luik, deze in onze stad geweest is, en hem verklaard heeft dat hij al wat mogelijk is zal doen om de telefoonputten waarover men zich beklagt, te doen verwijderen.

M. de Burgeester heeft daarenboven nog geklaagd bij den Heer Minister, over de twee groote palen die het gezicht onzer schoone ark zien, en die met sonder reden, aanleiding gegeven hebben tot klachten ; het beste middel zou zijn eene stelling voor telefoonputten op het ateneum te plaatsen ; aldus zouden de beklabde palen verwijderd. M. de Minister heeft de noodige bevelen gegeven om dit werk zoo haast mogelijk te doen verrichten. Dit werk zal 2,000 fr. kosten.

6. Verhuur der Sluismolten. — Verpachting voor 9 jaren.

S. SCHAEPEN MODAVE zegt dat het in het voordele der stad zou zijn in het vervolg de Sluismolten te verpachten voor een termijn van 9 achtereenvolgende jaren. De pachter zou er alle belang in hebben de beempen te verbeteren ; men zou hen kunnen toelating verleen om schapen te laten weiden, wat zeer voordelig zou zijn.

— Er komt geen geld meer, klaagde de oude. 't Haars is al lang op.

— Bah ! Haar man heeft een volle beurs.

— Maar hoe komen wij er aan ? De vrouw knipte met de oogen.

O, gemakkelijk genoeg ! Ik zou wel een middel weten, half zooveel moete en dubbel zooveel geld.

Dubbel zooveel geld ? herhaalde Lenz. Hoe wilt ge dat leveren, Sibylle ?

Op een volmaakt eerlijke manier. Ik zou het ditmaal als belooning krijgen.

Zij burkte naast haar man op den sloopzak en sprak snijfsterend tot hem. Hij lusterde erover twijfelend, dan meer en meer overtuigd en staarde haar eindelijk b'wonderd aan.

— Zier slim ! zei hij, toen ze geinidig had, zeer slim ! Ik zal echter bij zijn als we van hier zijn. Morgen nacht.

— Dan al ?

— Het is de beste gelegenheid, die we kunnen vinden.

— Maar een gewaagde historie ! Het zal de heele polie op ons dak brengen !

De vrouw lachte wot spottend.

— Wat geit ik daarom ? Het is niet de eerste keer, dat wij die voor den gek gehouden hebben. Laat mij maar begaan ; die maak ik wel wat. De detectieve moet nog geboren worden, die slimmer is dan Sibylle Krutzer.

deelig zou zijn voor de boomen, mit oorzaak van het mest deer dieren. Men zou insgelijk in het lastoehor kunnen bepalen dat de pachter gehouden is de beempen te verbeteren bij middel van schoekindige meststoffen (phosphate en kantie). De verpachting zou moeten plaats hebben in november of december.

Goedgekeurd.

7. Posthotel. — Verdrag met het Bestuur der Yzerwegen.

M. DE BURGEESTER zegt dat hij een onderhoud gehad heeft met den Heer Minister van Yzerwegen, Posten en Telephonen, betreffende het bouwen van een Posthotel te Tongeren. Ik heb, zegt M. de Burgeester, den Heer Minister een algemeen plan der stad, en een bijzonder kadasteraal plan, voorgeleed. De Minister gevraagd hebbende of de stad een terrein zou willen geven, heb ik gesproken over het terrein tegenover het stadhuis en van het afbreken der huizen Ghyskens en Noben. De Minister heeft dit plan onderzocht en verklaard dat het plan hem zeer beviel. Ik heb ook gevraagd, zoo gaat M. de Burgeester voort, waarom de stad Tongeren een Posthotel aan het Gouvernement moet verschaffen, terwijl het Gouvernement de stad een plaats met bouw, zoodat te Hasselt, Lier, Rousselle, enz. De Minister heeft geantwoord dat het Gouvernement de Posthotels te maken zijt, dat het Gouvernement aan de Gemeentebesturen vraagt dezelve te bouwen. Het Gouvernement betaalt aan de Gemeenten onder den vorm van huurprij, de interesten, afkorting inbegrepen, die deze zouden verplicht zijn te betalen voor de sommen die zij geenoedzinkt zoudt zijn te ontleenen aan het Gemeentecrediet.

Met 't voorstel van den Minister aan te nemen b'komen wij eene gunst, met af te wachten dat het Gouvernement zelf zal bouwen, loopen wij gevaar niets te bekomen ; inderdaad de toust der woning, waar de post thans gevestigd is, loopt ten einde op 31 Maart aanstaande. Verscheidene belangrijke kwestien blijven nog te onderzoeken, bij voorbeeld : Ten laste van wie zullen de groote reparatien vallen, die aan het nieuw posthotel worden kunnen te verrichten zijn tijdens den duur van het huurcontract ? Aan de stad, die eigenaar is ? Wat zal er gebouwen als de Staat, die nooit een huurcontract aannemt van langer dan 9 jaren, het gebouw verlaten in den loop der 65 jaren die noodig zijn om de leening af te leggen die de stad zal moeten doen ?

M. SCHAETZEN. De oprichting in onze stad van een Posthotel in eene zeer ingewikkelde kwestie. Zij moet onderzocht worden onder financieel en esthetiek oogpunt, en ook over oopgunt zijner ligging.

De Staat, volgens het schijnt, stelt voor de gebouwen door de stad te laten vervaardigen, ze in huur te nemen voor een termijn van 9 jaren, en als huurprij de jaarlijksche kortingen te betalen door de stad aan het Gemeentecrediet verschuldigd om de leening te dekken die zij zal moeten doen om dit gebouw te vervaardigen.

Dit voorstel is aannembaar, indien de Staat huurder blijft van het gebouw tijdens den duur der leening, en zich van de groote reparatien gelast. De stad is geenoedzinkt verplicht te voorzien in de verschillende diensten der Posten.

Wat zal er gebouwen zou de stad te in huur genomen gebouwen verlaat ?

Wat het oopgunt van een esthetiek of verschooping der stad betreft, met verhouding te verhouding te verhouding, er er niet aan denken, aan den voet van den schoonen en grooten toren onzer kerk, een gebouw te vervaardigen in Vlaamschen of Gothischen stijl. Men zou den voorzeel van het huis Hubens moeten bewaren en uitbreiden.

Het bouwen van het Posthotel op den Markt is geene verplichting. Men zou in alle geval een gemakkelijken toegang moeten aangeleggen voor rijtuim en voetgangers, tijdens de loochering. De St-Niklaasplaats is niet het middenpunt der handelszaken, dat zich gevormd heeft rond de oude Maestrichterspoort. De bestrekkingen tusschen het Posthotel en de Statie zijn bestendig, en moeten gemakkelijk en spoedig zijn.

Na eene korte bespreking waaraan deelnemen M. de Burgeester, Van Ormelingen en Voonckens, besloot de raad zich deez week in commissie te vereenigen ten einde de kwestie te onderzoeken. Dit onderwerp zal op de dag, orde eener volgende zitting gebracht worden.

8. Burgerlijke Gadschalen. — Uitkoering van vier renten. — Gunstig advies.

— Er komt geen geld meer, klaagde de oude. 't Haars is al lang op.

— Bah ! Haar man heeft een volle beurs.

— Maar hoe komen wij er aan ? De vrouw knipte met de oogen.

O, gemakkelijk genoeg ! Ik zou wel een middel weten, half zooveel moete en dubbel zooveel geld.

Dubbel zooveel geld ? herhaalde Lenz. Hoe wilt ge dat leveren, Sibylle ?

Op een volmaakt eerlijke manier. Ik zou het ditmaal als belooning krijgen.

Zij burkte naast haar man op den sloopzak en sprak snijfsterend tot hem. Hij lusterde erover twijfelend, dan meer en meer overtuigd en staarde haar eindelijk b'wonderd aan.

— Zier slim ! zei hij, toen ze geinidig had, zeer slim ! Ik zal echter bij zijn als we van hier zijn. Morgen nacht.

— Dan al ?

— Het is de beste gelegenheid, die we kunnen vinden.

— Maar een gewaagde historie ! Het zal de heele polie op ons dak brengen !

De vrouw lachte wot spottend.

— Wat geit ik daarom ? Het is niet de eerste keer, dat wij die voor den gek gehouden hebben. Laat mij maar begaan ; die maak ik wel wat. De detectieve moet nog geboren worden, die slimmer is dan Sibylle Krutzer.

In de eerste namiddagen van donzeldien dag, toen Vernet en Stanhope zich op nieuwen arbeid voorbereiden, verscheen een rijzig, door de zon gebruidt man met grijzen haar, die den overste van de geheime politie, met zijn bij lang sprak. Morrison lusterde aandachtig naar hetgeen de bezoeker te vertellen had, zonder hem met een enkel woord in de rede te vallen.

— Zie zoo ! sprak de vreemdeling, toen hij geinidig had, ik heb u alles verteld wat ik van de zaak weet. Wat ik u van u verlang, mag u ongewoone voorkeuren, ge zult toch moeten toegeven, dat de wederdienst waartoe ik mij verplicht, niet minder ongewoon is.

— Dat is zeker waar ! antwoordde Morrison

STANHOPE

Amerikaansche detective.

(2^e vervolg.)

IV.

In een nauwstrate van een der armste stadswijken stond een leelijk gebouw of twee verdiepingen. 't Verkeerde in vroeselijk verwaarloosden staat ; de muren zwart en verbrokkeld, het dak op enkele plaatsen gebroken, de venster-ruiten deels stuk, deels door planken vervangen. In zeldzaam contrast met de omgeving was de huider, uit stevig eikenhout vervaardigd, met ijer beslagen. Deze deur was betrekkelijk nieuw, evenals de vensters gelijkvormig ; zij waren ter halver hoogte door blinden gedekt, zoodat men noch van buiten naar binnen, noch van binnen naar buiten kon zien.

Betrad men door de voordeur het huis, dan kwam men in een kaal, ongezellig vertrek, dat geen ander meubelen had dan een verroeste kachel, een paar wrakke rieten stoelen, een gewone houten tafel, een rek met flesschen aan den muur en een versleten stuk tapijt op den vloer. Naast een kleine deur, welke naar de slechts door ratten en muizen bewoonde bovenvertrekken leidde, waren verscheidene bundels tompen op elkaar gestapeld ; daarbij domd een klein met oud ijer verleden rommel.

Op een ghevatte stroomstrans zat een man van afkerwekkend uiterlijk. Hij was klein en mager, met smalle, afzakende schouders en rimpelig gezicht en rood, sterk met grijs besprenkeld haar en baard. De waterige, half dichtgeknapte ooggen hadden een loerende blik, en om de dunne lippen speelde een cyn